

Zaak C-435/23

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

13 juli 2023

Verwijzende rechter:

Okrazhen sad Smolyan (Bulgarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

12 juli 2023

Verzoekende partij en appellante:

Glavna direktsia „Granichna politsia” kam Ministerstvo na vatreshnite raboti

Verwerende partij en geïntimeerde:

BO

Voorwerp van de procedure

De Glavna direktsia „Granichna politsia” kam Ministerstvo na vatreshnite raboti (hoofddirectie „Grenspolitie” van het ministerie van Binnenlandse Zaken) heeft bij de verwijzende rechter, de Okrazhen sad Smolyan (rechter in tweede aanleg Smolyan, Bulgarije), beroep ingesteld tegen een vonnis van de Rayonen sad Smolyan (rechter in eerste aanleg Smolyan, Bulgarije) van 7 maart 2023, waarbij de vordering van BO, een politieagent bij deze directie, om de hoofddirectie te veroordelen tot betaling van de hem verschuldigde vergoeding voor nachtarbeid, werd toegewezen.

Voorwerp en rechtsgrondslag van de verwijzingsbeslissing

Uitlegging van het Unierecht; artikel 267 VWEU

Prejudiciële vragen

1. Moeten artikel 12, onder a), en overweging 8 van richtlijn 2003/88/EG alsmede de artikelen 20 en 31 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een nationale regeling (in casu artikel 187 van de Zakon za ministerstvoto na vatreshnite raboti [wet betreffende het ministerie van Binnenlandse Zaken] die de in vergelijking met dagarbeid kortere duur van de nachtarbeid die volgens de algemene regels voor werknemers in de particuliere sector geldt, niet toestaat voor werknemers in de publieke sector, zoals politieagenten en brandweerlieden, die ploegen- en nachtarbeid verrichten (ambtenaren in de zin van artikel 142, lid 1, punt 1, van deze wet) en daardoor leidt tot een hierna beschreven ongelijke behandeling, zonder dat dit verschil in behandeling verband houdt met een wettelijk toelaatbaar doel, namelijk:

Een groep werknemers in de publieke sector die belast is met bijzonder belangrijke taken op het gebied van de handhaving van de openbare orde en de bescherming van de bevolking (in dit geval politieagenten en brandweerlieden in de zin van artikel 142, lid 1, punt 1, van de wet betreffende het ministerie van Binnenlandse Zaken, die ploegen- en nachtarbeid verrichten), wordt benadeeld

a) zowel ten opzichte van een andere groep werknemers in dezelfde publieke sector die is belast met dezelfde taken van handhaving van de openbare orde en bescherming van de bevolking, maar die geen nachtarbeid verricht in het kader van ploegendienst (in het onderhavige geval de andere ambtenaren in de zin van artikel 142, lid 1, punt 1, van de wet betreffende het ministerie van Binnenlandse Zaken) en toch dezelfde voordelen ontvangt (bijvoorbeeld anciënniteitstoelage, langer betaald verlof, vroegere pensionering, hogere vergoedingen bij beëindiging van de dienst) als politieagenten en brandweerlieden die nachtarbeid verrichten in het kader van ploegendienst;

b) als ten opzichte van werknemers in de particuliere sector die ploegen- en nachtarbeid verrichten, zonder dat hun dezelfde voordelen worden toegekend, aangezien zij niet zijn belast met dezelfde bijzonder belangrijke taken van handhaving van de openbare orde en bescherming van de bevolking, waarvoor deze voordelen worden toegekend aan een hele groep werknemers in de publieke sector (alle ambtenaren in de zin van artikel 142, lid 1, punt 1, van de wet betreffende het ministerie van Binnenlandse Zaken)?

2. Moeten artikel 12, onder a), en overweging 8 van richtlijn 2003/88/EG alsmede de artikelen 20 en 31 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan de toepassing van bindende nationale rechtspraak (zoals in casu uitleggingsbeslissing nr. 1 van 15 maart 2023 van de gezamenlijke civiele kamer van de Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria [hoogste rechter in burgerlijke en strafzaken, Bulgarije] in uitleggingszaak nr. 1/2020), indien die toepassing zou leiden tot een resultaat dat onverenigbaar is met het Unierecht, namelijk de in de eerste vraag beschreven

ongelijke behandeling, wanneer de ongelijkheid niet is gebaseerd op een objectief en redelijk criterium, dat wil zeggen geen verband houdt met een wettelijk toelaatbaar doel en niet evenredig is aan dat doel?

Aangevoerde Unierechtelijke bepalingen en rechtspraak

Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, artikelen 20, 31 en 47

Richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd, overwegingen 2, 4, 7, 8 en 10 alsmede artikel 12, onder a)

Arresten van het Hof van Justitie van 24 februari 2022, Glavna direksia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto” (C-262/20, EU:C:2022:117, hierna: arrest in zaak C-262/20), 4 mei 2023, Glavna direksia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto” (nachtarbeid) (C-529/21 tot en met C-536/21 en C-732/21 tot en met C-738/21, EU:C:2023:374, hierna: arrest in de gevoegde zaken C-529/21 tot en met C-536/21 en C-732/21 tot en met C-738/21), 5 oktober 2010, Elchinov (C-173/09, EU:C:2010:581), 8 november 2016, Ognyanov (C-554/14, EU:C:2016:835), en 30 juni 2022, Profi Kredit Bulgaria (ambtshalve verrekening in geval van een oneerlijk beding) (C-170/21, EU:C:2022:518), en beschikking van 17 januari 2023, TBI Bank (C-379/21, EU:C:2023:29)

Nationale wettelijke bepalingen

Konstitutsia na Republika Bulgaria (grondwet van de Republiek Bulgarije), artikel 16, artikel 48, lid 5, en artikel 116, lid 1

Kodeks na truda (wetboek van arbeid), artikelen 140, 152, 153 en 261 alsmede hoofdstuk vijftien

Kodeks za sotsialno osiguryavane (wetboek inzake sociale zekerheid), artikel 69

Zakon za ministerstvoto na vatreshnite raboti (wet betreffende het ministerie van Binnenlandse Zaken, hierna: „MVR-wet” of „ZMVR”): artikelen 2, 142, 178, 179, 181, 183, 187, 188, 189, 190, 234, 238, enz.

Zakon za sadebnata vlast (wet betreffende het justitiële stelsel), artikelen 124 en 130

Zakon za chastnata ohranitelna deynost (wet inzake particuliere beveiligingsbedrijven), artikelen 2 en 50

Naredbi na ministara na vatreshnite raboti za reda i organizatsiata i razpredelyaneto na rabotното време, za negovoto otchitane, za kompensiraneto na rabotata izvan redovното rabotno време, rezhima na dezhurstvo, vremeto za otdih

i pochivkite na darzhavnite sluzhiteli v Ministerstvoto na vatreshnite raboti (besluiten van het ministerie van Binnenlandse Zaken inzake de orde, organisatie en verdeling van de diensttijd, over de registratie van de diensttijd, over de compensatie van dienst die de normale diensttijd overschrijdt, over de regeling van de wachtdienst en de rust- en recuperatieperioden van de ambtenaren van het ministerie van Binnenlandse Zaken – van 2014, 2015, 2016, 2020 en 2022

Naredba za strukturata i organizatsiata na rabotnata zaplata (besluit over de structuur en de organisatie van de lonen) van 2007 (SORZ-besluit of NSORZ), artikel 8 en artikel 9, lid 2

Varhoven kasatsionen sad ha Republika Bulgaria (hoogste rechter in burgerlijke en strafzaken, Bulgarije, hierna: „VKS”): uitleggingsbeslissing nr. 1 van de gezamenlijke civiele kamer van 15 maart 2023 in de uitleggingszaak nr. 1/2020

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure

- 1 BO is een ambtenaar in de zin van artikel 142, lid 1, punt 1, ZMVR; hij is in dienst van de hoofddirectie „Grenspolitie” van het ministerie van Binnenlandse Zaken en werkt als leidinggevend politiefunctionaris op het grenspolitiebureau Zlatograd.
- 2 Hij werkt in ploegendiensten van telkens twaalf uur, die worden afgerekend in tijdvakken. Voor de litigieuze periode, van 11 oktober 2019 tot en met 30 september 2022, heeft hij 1 272 uren nachtarbeid verricht.
- 3 BO voert aan dat deze uren nachtarbeid wat betreft de beloning hadden moeten worden omgezet in uren dagarbeid met een coëfficiënt van 1,143, zoals is bepaald voor werknemers in de particuliere sector. Op dit punt bevatten de bijzondere regeling van de MVR-wet en de uitvoeringsbesluiten na 2014 een leemte die moet worden opgevuld door de subsidiaire toepassing van de relevante bepaling van het algemene arbeidsrecht, namelijk artikel 9, lid 2, NSORZ. Volgens deze bepaling worden bij het samentellen van de arbeidstijd de uren nachtarbeid omgezet in uren dagarbeid door toepassing van een coëfficiënt die overeenkomt met de verhouding tussen de normale duur van de dagarbeid en die van de nachtarbeid.
- 4 BO stelde daarom een vordering in bij de Rayonen sad Smolyan (rechter in eerste aanleg Smolyan, Bulgarije), waarin hij met name verzocht om de hoofddirectie „Grenspolitie” van het ministerie van Binnenlandse Zaken te veroordelen tot betaling aan hem van 1 886,10 Bulgaarse leva (BGN), dat wil zeggen het onbetaalde loon voor de nachtarbeid die hij heeft verricht in de periode van 11 oktober 2019 tot en met 30 september 2022, vermeerderd met de overeenkomstige rente.
- 5 De rechter in eerste aanleg wees de vordering toe en oordeelde dat artikel 9, lid 2, NSORZ vanwege de leemte in de wet subsidiair moest worden toegepast, omdat er anders sprake zou zijn van een onrechtmatig verschil in behandeling van

ambtenaren van het ministerie van Binnenlandse Zaken die in nacht- en ploegendienst werken, zowel in vergelijking met andere ambtenaren als in vergelijking met arbeidscontractanten en werknemers in de particuliere sector.

- 6 De hoofddirectie „Grenspolitie” heeft tegen dit vonnis hoger beroep ingesteld bij de verwijzende rechter.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 7 Met haar beroep voert de hoofddirectie aan dat de MVR-wet geen leemte bevat. De wet bevat volgens haar geen basis om nachtarbeid om te zetten in dagarbeid, aangezien voor dagarbeid dezelfde normale duur is vastgesteld als voor nachtarbeid. Het verschil tussen de speciale regeling voor het ministerie van Binnenlandse Zaken en de algemene arbeidswetgeving is te wijten aan het belang van de relaties met de samenleving in verband met de uitvoering van de specifieke taken van politieagenten en brandweerlieden bij het ministerie van Binnenlandse Zaken.
- 8 Gezien deze bijzonderheid is er geen sprake van een discriminerende behandeling, aldus de hoofddirectie. Hoewel de ambtenaren van het ministerie van Binnenlandse Zaken onder minder gunstige omstandigheden en met hogere eisen werken dan arbeidscontractanten en werknemers in de particuliere sector en andere ambtenaren, is voor hen voorzien in een aantal compensatiemechanismen, aanvullende materiële prikkels en immateriële voordelen die niet worden toegekend aan werknemers in de particuliere sector of arbeidscontractanten, met inbegrip van de personeelsleden van het ministerie van Binnenlandse Zaken, of aan andere ambtenaren (bijvoorbeeld een hoger loon en een hoger niveau van sociale bescherming in de vorm van compensatie voor overwerk, recuperatieperioden, verlof en andere voordelen).
- 9 Met haar beroep voert de hoofddirectie tevens aan dat deze uitlegging volledig in overeenstemming is met de conclusies van het Hof van Justitie in zaak C-262/20.
- 10 In zijn antwoord op het beroep handhaaft BO de beschuldiging van discriminatie. De uitleggingsbeslissing van de VKS (in de uitleggingszaak nr. 1/2020) die intussen is gewezen, is in tegenspraak met de conclusies van het Hof van Justitie in arrest C-262/20. Hij vraagt het Hof van Justitie te verzoeken om een prejudiciële beslissing.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 11 Al meer dan drie jaar lopen er bij de Bulgaarse rechters in eerste aanleg honderden civiele rechtszaken van politieagenten en brandweerlieden die in ploegendienst werken en die willen dat de bevoegde directies van het ministerie van Binnenlandse Zaken hen extra betalen voor nachtarbeid. Vanaf begin 2023 tot 12 juli 2023 zijn er al 142 beroepen tegen beslissingen van de rechters in eerste

aanleg ingesteld bij de rechter in tweede aanleg Smolyan door de partijen in de procedure. Gezien het geldelijk belang zijn de beslissingen van de rechter in tweede aanleg definitief en kunnen ze niet worden aangevochten met een cassatieberoep bij de VKS.

- 12 In antwoord op een verzoek om een prejudiciële beslissing in een soortgelijke zaak van de rechter in eerste aanleg Lukovit (C-262/20) heeft het Hof van Justitie geoordeeld dat richtlijn 2003/88 geen nationale regeling verplicht stelt die bepaalt dat de normale duur van de nachtarbeid voor werknemers in de publieke sector, zoals politieagenten en brandweerlieden, korter is dan de voor hen vastgestelde normale duur van de dagarbeid, en dat de artikelen 20 en 31 van het Handvest zich er niet tegen verzetten dat de normale duur van de nachtarbeid die in de wettelijke regeling van een lidstaat is vastgesteld op zeven uur voor werknemers in de particuliere sector, niet geldt voor werknemers in de publieke sector, waaronder politieagenten en brandweerlieden, mits dat verschil in behandeling is gebaseerd op een objectief en redelijk criterium, dat wil zeggen wanneer het verband houdt met een door de betrokken regeling nagestreefd wettelijk toelaatbaar doel, en dit verschil in verhouding staat tot dat doel.
- 13 Onder andere rekening houdend met dit arrest van het Hof van Justitie oordeelde de VKS in de bovengenoemde uitleggingsbeslissing dat alleen de speciale MVR-wet en de uitvoeringsbesluiten daarvan van toepassing zijn op de beloning van nachtarbeid van personeelsleden van het ministerie van Binnenlandse Zaken. Bij de uitvaardiging van deze wet heeft de wetgever volgens deze rechter rekening gehouden met de nadelige gevolgen van nachtarbeid voor de personeelsleden van het ministerie van Binnenlandse Zaken en heeft hij voorzien in passende compensatiemechanismen, zoals anciënniteitstoelagen, langer betaald jaarlijks verlof, ontslagvergoedingen bij beëindiging van de dienst, een gunstiger vergoedingsregeling voor overwerk, geen verplichting om socialezekerheidsbijdragen te betalen, gunstiger voorwaarden voor de verwerving van pensioenrechten en andere soortgelijke voordelen.
- 14 De verwijzende rechter wijst er echter op dat er in feite geen compensatiemechanisme is die juist is ingevoerd met het doel politieagenten en brandweerlieden met nachtdienst te compenseren voor de afschaffing van de nachttoeslag die hun vóór 2014 werd toegekend op basis van een regeling die voorzag in dezelfde methode voor de omzetting van nachtarbeid in dagarbeid als die waarin het SORZ-besluit voorziet. Alle compensatiemechanismen die de VKS noemt, bestonden al vóór 2014.
- 15 De ambtenaren die worden bedoeld in artikel 142, lid 1, punt 1, ZMVR, dus politieagenten en brandweerlieden zoals BO, omvatten ook een groot aantal ambtenaren die geen ploegen- en nachtarbeid verrichten. Uit de informatie die het ministerie van Binnenlandse Zaken in de onderhavige zaak heeft verstrekt, blijkt namelijk dat in 2019, 2020, 2021 en 2022 gemiddeld 65,20 % van de brandweerlieden en politieagenten in ploegendienst en 's nachts werkte en 34,80 % niet. Tegelijkertijd kan op basis van deze informatie en de analyse van de

wettelijke bepalingen worden vastgesteld dat de bovengenoemde voordelen krachtens artikel 142, lid 1, punt 1, ZMVR aan alle ambtenaren worden toegekend en niet alleen aan degenen die nachtarbeid verrichten. Sommige van deze voordelen worden ook toegekend aan ambtenaren zoals bedoeld in artikel 142, lid 1, punt 2, ZMVR, dus ambtenaren van het ministerie van Binnenlandse Zaken die geen politieagent of brandweerman zijn, en sommige worden zelfs toegekend aan alle personeelsleden van het ministerie van Binnenlandse Zaken, met inbegrip van die met een arbeidsovereenkomst.

- 16 Om de hierboven uiteengezette redenen kunnen de beschreven voordelen niet worden beschouwd als „compensatiemechanismen” in de zin van de uitleggingsbeslissing van de VKS, noch als „andere beschermingsmaatregelen” in de zin van punt 51 van het arrest in zaak C-262/20 van het Hof van Justitie. Ze zijn namelijk niet specifiek bedoeld voor ambtenaren die nachtarbeid verrichten in het kader van ploegendienst, en ze worden ook niet toegekend vanwege hun nachtarbeid en afhankelijk van de duur ervan, dat wil zeggen dat ze niet rechtstreeks verband houden met de aard van de nachtarbeid.
- 17 Deze voordelen worden overduidelijk toegekend met het oog op het speciale belang van het werk van het ministerie van Binnenlandse Zaken krachtens artikel 2 ZMVR – bescherming van de rechten en vrijheden van burgers, misdadbestrijding, bescherming van de nationale veiligheid, handhaving van de openbare orde en brandpreventie en bescherming van de bevolking.
- 18 De reden waarom werknemers in de particuliere sector bovengenoemde voordelen niet ontvangen, is dat zij niet belast zijn met de uitvoering van werkzaamheden van bijzonder maatschappelijk belang, zoals beschreven in artikel 2 ZMVR, en niet omdat de voordelen juist een compensatie voor nachtarbeid zijn. Werknemers in de particuliere sector die nachtarbeid verrichten, ontvangen een beloning voor hun nachtarbeid berekend volgens de methode van het SORZ-besluit, dat wil zeggen door nachturen om te zetten in daguren met een coëfficiënt van 1,143, en een toeslag voor nachtarbeid.
- 19 Samengevat genieten politieagenten en brandweerlieden die in ploegendienst en 's nachts werken, voordelen die ook worden toegekend aan werknemers die niet in ploegendienst of 's nachts werken. Deze voordelen worden hen niet toegekend vanwege hun nachtarbeid, maar vanwege hun speciale taken als hoeders van de rechten en vrijheden van burgers en van de openbare orde en veiligheid. Tegelijkertijd kunnen politieagenten en brandweerlieden zoals verzoeker niet profiteren van de methode van het SORZ-besluit, die op haar beurt ten goede komt aan werknemers in de particuliere sector die echter geen recht hebben op de voordelen krachtens de MVR-wet omdat zij niet belast zijn met de specifieke taken krachtens die wet.
- 20 Er is op dit moment dus geen andere manier om de lasten die gepaard gaan met nachtarbeid voor verzoeker en andere politieagenten en brandweerlieden die, net als hij, in ploegendienst en 's nachts werken, adequaat te compenseren dan door

de methode van het SORZ-besluit toe te passen, wat echter niet is toegestaan volgens de wet en de uitleggingsbeslissing van de VKS.

- 21 In punt 63 van het arrest in de gevoegde zaken C-529/21 tot en met C-536/21 en C-732/21 tot en met C-738/21 heeft het Hof van Justitie geoordeeld dat het aan de verwijzende rechter staat om vast te stellen of het eventuele verschil in behandeling berust op een objectief en redelijk criterium, dat wil zeggen of het verband houdt met een door de betrokken wettelijke regeling nagestreefd wettelijk toelaatbaar doel, en of dit verschil in behandeling in verhouding staat tot dat doel.
- 22 Op basis van de in de onderhavige zaak verrichte verificaties is de verwijzende rechter ervan overtuigd dat het ontbreken van een uitdrukkelijke regeling inzake de geringere duur van nachtarbeid in vergelijking met dagarbeid in de MVR-wet en de relevante besluiten, waaronder het thans geldende besluit van 2022, in werkelijkheid te wijten is aan het feit dat aanzienlijke financiële middelen moesten worden bespaard.
- 23 Dit komt doordat het grootste deel van de politieagenten en brandweerlieden in ploegendienst en 's nachts werkt (volgens de informatie van het ministerie gemiddeld 65,20 % in de jaren 2019, 2020, 2021 en 2022), en in dezelfde situatie verkeren niet alleen politieagenten en brandweerlieden die in ploegendienst en 's nachts werken, maar bijvoorbeeld ook ambtenaren bij de hoofddirectie „Bewaking” van het ministerie van Justitie en ambtenaren bij de hoofddirectie „Penitentiaire Diensten” die in ploegendienst en 's nachts werken. Zoals vermeld in het verzoek om een prejudiciële beslissing van de rechter in eerste aanleg Lukovit (C-262/20), werd in het verslag van het ministerie van Binnenlandse Zaken in verband met de vaststelling van het besluit van 2016 al aangegeven dat als het voorstel van de vakbonden over nachtarbeid zou worden aangenomen, extra financiële middelen nodig zouden zijn, die, berekend op basis van de gegevens van juli 2016, 18 324 000 BGN per jaar zouden bedragen.
- 24 In de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel tot wijziging van de MVR-wet van 2020, waarin werd bepaald dat voor politieagenten en brandweerlieden de normale duur van dag- en nachtarbeid dezelfde is, staat dat hiermee wordt beoogd „uniformiteit te creëren in de toepassing van de wetgeving, nachtarbeid te reguleren en de leemte in de bijzondere wet op te vullen”. Met andere woorden, de wijziging werd ook aangebracht om in te gaan op de rechtspraak van nationale rechters die ervan uitgaan dat de MVR-wet een leemte bevat en daarom het SORZ-besluit naar analogie toepassen om geschillen te beslechten die vergelijkbaar zijn met het onderhavige geschil en de vorderingen toewijzen.
- 25 Volgens het arrest van het Hof van Justitie in zaak C-262/20 kunnen dergelijke redenen, onder andere om financiële middelen te besparen, echter geen argument zijn voor een verschil in behandeling en lijken ze geen wettelijk toelaatbaar doel te vertegenwoordigen dat een dergelijk verschil in behandeling zou kunnen rechtvaardigen.

- 26 In punt 79 van het arrest in zaak C-262/20 staat dat de nationale rechter verplicht is om het nationale recht zo veel mogelijk uit te leggen in het licht van de bewoordingen en het doel van de betrokken primairrechtelijke bepaling, en daarbij het gehele interne recht in aanmerking te nemen en toepassing te geven aan de daarin erkende uitleggingsmethoden, teneinde de volle werking van die bepaling te verzekeren en tot een oplossing te komen die in overeenstemming is met de daarmee nagestreefde doelstelling.
- 27 Indien de litigieuze regeling van de MVR-wet en van de toepasselijke besluiten niet moet worden toegepast wegens onverenigbaarheid met het Unierecht, zou de nationale rechter dus kunnen aannemen dat er sprake is van een geval dat niet in de bijzondere wet is geregeld, en het SORZ-besluit subsidiair kunnen toepassen, zoals verzoeker heeft gevraagd.
- 28 De verwijzende rechter vreest dat de toepassing van de voor hem en alle rechterlijke instanties bindende uitleggingsbeslissing van de VKS, volgens welke het SORZ-besluit niet subsidiair toepasselijk is omdat de MVR-wet geen leemte bevat, zou leiden tot een verschillende – nadelige – behandeling van politieagenten en brandweerlieden die nachtarbeid verrichten, ten opzichte van andere politieagenten en brandweerlieden die geen nachtarbeid verrichten, en werknemers uit de particuliere sector die nachtarbeid verrichten, zonder dat dit verschil in behandeling is gebaseerd op een redelijk en objectief criterium, dat wil zeggen een wettelijk toelaatbaar doel.
- 29 In de uitleggingsbeslissing van de VKS wordt het verschil in behandeling immers gerechtvaardigd door een „juridische grond” in de zin van punt 74 van het arrest van het Hof van Justitie in zaak C-262/20. Volgens de VKS is het „de bedoeling van de wetgever dat ongeacht het tijdstip waarop de werkdag valt, een uniforme duur, namelijk ‚8 uur per dag’, van toepassing is op de arbeidstijd – overdag of ’s nachts” en heeft de wetgever „[b]ij het opstellen en aannemen van de [MVR-wet] de bijzonderheid van het dienstverband en de gelijkheid van burgers voor de wet gerespecteerd, waarbij de nadelige gevolgen van nachtarbeid door personeelsleden van het ministerie van Binnenlandse Zaken worden gecompenseerd door passende compensatiemechanismen”.
- 30 In punt 76 van het arrest van het Hof van Justitie in zaak C-262/20 wordt met betrekking tot een dergelijke juridische grond echter opgemerkt dat deze, onder voorbehoud van de verificaties die de verwijzende rechter dient te verrichten, „niet [lijkt] overeen te komen met een wettelijk toelaatbaar doel waarmee het verschil in behandeling in het hoofdgeding kan worden gerechtvaardigd”.
- 31 Volgens de verwijzende rechter kan uit de tot nu toe verrichte verificaties niet anders worden geconcludeerd. Het is precies de bijzondere aard van het dienstverband en de gelijkheid van burgers voor de wet waarmee de wetgever onvoldoende rekening heeft gehouden, aangezien de compensatiemechanismen in kwestie, zoals hierboven uiteengezet, in feite niet rechtstreeks verband houden

met de nachtarbeid van personeelsleden van het ministerie van Binnenlandse Zaken die in ploegendienst werken.

- 32 De verwijzende rechter is bijgevolg van mening dat hij het Hof van Justitie de boven vermelde prejudiciële vragen moet stellen.

WERKDOCUMENT